

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

zo 4. júla 2019*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Životné prostredie – Odpad – Preprava – Nariadenie (ES) č. 1013/2006 – Článok 2 bod 1 – Smernica 2008/98/ES – Článok 3 bod 1 – Pojmy ‚preprava odpadu‘ a ‚odpad‘ – Dodávka tovaru, ktorý bol pôvodne určený na maloobchodný predaj a ktorý spotrebiteľia vrátili alebo sa stal nadbytočný v sortimente predávajúceho“

Vo veci C-624/17,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Gerechtshof Den Haag (Odvolací súd Haag, Holandsko) z 22. septembra 2017 a doručený Súdnemu dvoru 6. novembra 2017, ktorý súvisí s trestným konaním proti:

Tronex BV,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory A. Arabadžiev (spravodajca), sudcovia T. von Danwitz a C. Vajda,
generálna advokátka: J. Kokott,

tajomníčka: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 12. decembra 2018,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Tronex BV, v zastúpení: R. G. J. Laan, advocaat,
- Openbaar Ministerie, v zastúpení: W. J. V. Spek a L. Boogert, splnomocnení zástupcovia,
- holandská vláda, v zastúpení: M. K. Bulterman, A. M. de Ree a C. S. Schillemans, splnomocnené zástupkyne,
- rakúska vláda, v zastúpení: G. Hesse, splnomocnený zástupca,
- nórska vláda, v zastúpení: C. Anker a I. Meinich, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: E. Manhaeve, F. Thiran a E. Sanfrutos Cano, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 28. februára 2019,

* Jazyk konania: holandčina.

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 2 bodu 1 nariadenia Rady (ES) č. 1013/2006 zo 14. júna 2006 o preprave odpadu (Ú. v. EÚ L 190, 2006, s. 1) v spojení s článkom 3 bodom 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES z 19. novembra 2008 o odpade a o zrušení určitých smerníc (Ú. v. EÚ L 312, 2008, s. 3).
- 2 Tento návrh bol predložený v súvislosti s trestným konaním proti spoločnosti Tronex BV, ktorá bola obžalovaná z prepravy odpadu z Holandska do Tanzánie v rozpore s ustanoveniami nariadenia č. 1013/2006.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Článok 1 nariadenia č. 1013/2006 uvádza:

„1. Týmto nariadením sa zavádzajú postupy a kontrolné režimy prepravy odpadu v závislosti od pôvodu, miesta určenia a trasy prepravy, druhu prepravovaného odpadu a typu predpísaného nakladania s odpadom na mieste jeho určenia.

2. Toto nariadenie sa uplatňuje na prepravu odpadu:

...

c) vyvezeného zo Spoločenstva do tretích krajín;

...“

- 4 Podľa článku 2 tohto nariadenia:

„Na účely tohto nariadenia:

1) ‚odpad‘ je odpad, ako je definovaný v článku 1 ods. 1 písm. a) smernice [Európskeho parlamentu a Rady] 2006/12/ES [z 5. apríla 2006 o odpadoch (Ú. v. EÚ L 114, 2006, s. 9)]“;

...

35) ‚nezákonná preprava‘ je akákoľvek preprava odpadu uskutočnená:

- a) bez oznámenia všetkým príslušným dotknutým orgánom podľa tohto nariadenia alebo
- b) bez súhlasu príslušných dotknutých orgánov podľa tohto nariadenia,...

...“

5 Článok 3 ods. 1 uvedeného nariadenia znie:

„Preprava nasledujúcich odpadov podlieha postupu predchádzajúceho písomného oznámenia a súhlasu, ako je to uvedené v ustanoveniach tejto hlavy:

a) ak sú určené na činnosti zneškodňovania odpadu:

všetky odpady;

...“

6 V smernici 2006/12 sa v článku 1 ods. 1 písm. a) definuje pojem „odpad“. Podľa článku 41 prvého odseku smernice 2008/98 táto smernica účinnosťou od 12. decembra 2010 zrušila a nahradila smernicu 2006/12. V súlade s článkom 41 tretím odsekom smernice 2008/98 v spojení s jej prílohou V sa majú odkazy na článok 1 ods. 1 písm. a) smernice 2006/12 považovať za odkaz na vymedzenie pojmu „odpad“ v článku 3 bod 1 smernice 2008/98.

7 Článok 3 smernice 2008/98 stanovuje:

„Na účely tejto smernice:

1) ‚odpad‘ je každá látka alebo vec, ktorej sa držiteľ zbavuje, chce sa jej zbaviť, alebo je povinný sa jej zbaviť;

...“

Holandské právo

8 Podľa článku 10.60 ods. 2 Wet houdende regelen met betrekking tot een aantal algemene onderwerpen op het gebied van de milieuhygiëne (Wet Milieubeheer) [zákon o pravidlách týkajúcich sa niektorých všeobecných otázok v oblasti ochrany životného prostredia (zákon o ochrane životného prostredia)] z 13. júna 1979 (Stb. 1979, č. 442) je konanie v zmysle článku 2 bodu 35 nariadenia č. 1013/2006 zakázané.

9 Nedodržiavanie tohto zákazu predstavuje podľa článku 1a bodu 1 Wet houdende vaststelling van regelen voor de opsporing, de vervolging en de berechting van economische delicten (zákon, ktorým sa stanovujú pravidlá vyšetrovania, stíhania a trestania hospodárskych trestných činov) z 22. júna 1950 (Stb. 1950, č. 258) hospodársky trestný čin, ktorý je trestný podľa článku 6 tohto zákona.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

10 Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, Gerechtshof Den Haag (Odvolací súd Haag, Holandsko), prejednáva odvolanie podané spoločnosťou Tronex, veľkoobchodníkom so zvyškovými položkami elektrických a elektronických prístrojov, proti rozsudku Rechtbank Rotterdam (Okresný súd Rotterdam, Holandsko). Na prvom stupni bola spoločnosti Tronex uložená podmienená pokuta v dôsledku údajnej prepravy odpadu v rozpore s ustanoveniami nariadenia č. 1013/2006. Dňa 10. februára 2014 sa zistilo, že táto spoločnosť mala v úmysle prepraviť tretej osobe so sídlom v Tanzánii dodávku elektrických a elektronických prístrojov (ďalej len „predmetná dodávka“). Predmetnú dodávku kúpenú za 2 396,01 eura tvorili elektrické varné kanvice, naparovacie žehličky, ventilátory a holiace strojčky. Prevažná časť prístrojov sa nachádzala v originálnom balení, avšak niektoré z nich nemali balenie. Dodávku tvorili jednak prístroje, ktoré

spotrebiteľia vrátili na základe výrobnjej záruky, a na druhej strane tovar, ktorý napríklad z dôvodu zmeny sortimentu predávajúceho už nebol v predaji. Okrem toho niektoré zariadenia boli vadné. Preprava sa uskutočnila bez oznámenia alebo súhlasu podľa nariadenia č. 1013/2006.

- 11 Na vnútroštátnom súde Openbaar Ministerie (prokuratúra, Holandsko) tvrdí, že prístroje predmetnej dodávky už neboli vhodné na bežný predaj spotrebiteľom, čo viedlo dodávateľov spoločnosti Tronex k tomu, aby sa ich „zbavili“. Ide preto o „odpad“ v zmysle článku 3 bodu 1 smernice 2008/98. Skutočnosť, že tieto prístroje stále vykazovali zostatkovú hodnotu a že Tronex za ne zaplatila určitú sumu, nie je v tejto súvislosti relevantná. V dôsledku toho preprava tejto dodávky „odpadu“ tretej osobe so sídlom v Tanzánii mala spĺňať požiadavky vyplývajúce z nariadenia č. 1013/2006.
- 12 Tronex nesúhlasí s tým, že prokuratúra kvalifikovala prístroje predmetnej dodávky ako „odpad“. Dodávateľia tejto spoločnosti sa týchto prístrojov „nezbavili“ v zmysle článku 3 bodu 1 smernice 2008/98, ale predali ich ako bežné tovary s určitou hodnotou na trhu.
- 13 Za týchto podmienok *Gerechthof Den Haag* (Odvolací súd Haag) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

- „1. a) Má sa maloobchodník, ktorý na základe dohody existujúcej medzi ním a jeho dodávateľom (teda dovozcom, veľkoobchodníkom, distribútorom, výrobcom alebo inou osobou, od ktorej predmet nadobudol) vráti dodávateľovi predmet, ktorý mu spotrebiteľ vrátil, alebo ktorý sa v jeho ponuke stal nadbytočný, považovať za držiteľa, ktorý sa predmetu zbavuje v zmysle článku 3 bodu 1 [smernice 2008/98]?
- b) Je z hľadiska odpovede na [prvú] otázku [písmeno a)] relevantné, či pritom ide o predmet, ktorý má ľahko odstrániteľnú vadu alebo nedostatok?
- c) Je z hľadiska odpovede na [prvú] otázku [písmeno a)] relevantné, či pritom ide o predmet, ktorý má vadu alebo nedostatok takého rozsahu, či takej závažnosti, že preto už nie je vhodný alebo použiteľný na svoj pôvodný účel?
2. a) Má sa maloobchodník alebo dodávateľ, ktorý kupujúcemu (zvyšného tovaru) predá predmet, ktorý spotrebiteľ vrátil alebo ktorý sa v jeho sortimente stal nadbytočný, považovať za držiteľa, ktorý sa predmetu zbavuje v zmysle článku 3 bodu 1 [smernice 2008/98]?
- b) Je z hľadiska odpovede na otázku [druhú] otázku [písmeno a)] relevantná výška kúpnej ceny, ktorú kupujúci zaplatí maloobchodníkovi alebo dodávateľovi?
- c) Je z hľadiska odpovede na [druhú] otázku [písmeno a)] relevantné, či ide o predmet, ktorý má ľahko odstrániteľnú vadu alebo nedostatok?
- d) Je z hľadiska odpovede na [druhú] otázku [písmeno a)] relevantné, či pritom ide o predmet, ktorý má vadu alebo nedostatok takého rozsahu, či takej závažnosti, že preto už nie je vhodný alebo použiteľný na svoj pôvodný účel?
3. a) Má sa kupujúci, ktorý (zahraničnej) tretej osobe predá veľkú dodávku tovaru, ktorý nakúpil od maloobchodníkov alebo dodávateľov a ide o tovar, ktorý spotrebiteľia vrátili a/alebo sa stal nadbytočný, považovať za držiteľa, ktorý sa zbavuje dodávky tovaru v zmysle článku 3 bodu 1 [smernice 2008/98]?
- b) Je z hľadiska odpovede na [tretiu] otázku [písmeno a)] relevantná výška kúpnej ceny, ktorú má tretia osoba zaplatiť kupujúcemu?
- c) Je z hľadiska odpovede na [tretiu] otázku [písmeno a)] relevantné, či sú súčasťou dodávky aj niektoré výrobky, ktoré majú ľahko odstrániteľnú vadu či nedostatok?
- d) Je z hľadiska odpovede na [tretiu] otázku [písmeno a)] relevantné, či sú súčasťou dodávky aj niektoré výrobky, ktoré majú vadu či nedostatok v takom rozsahu alebo takej závažnosti, že príslušný predmet už nie je vhodný alebo použiteľný na svoj pôvodný účel?
- e) Je z hľadiska odpovede na [tretiu] otázku [písmeno c)] a [tretiu] otázku [písmeno d)] relevantné, aký je percentuálny podiel vadných výrobkov na celej dodávke tovaru predaného tretej osobe? V prípade kladnej odpovede, pri akom percentuálnom podiele potom leží relevantná hranica?“

O prejudiciálnych otázkach

- 14 Vo svojich otázkach, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či preprava elektrických a elektronických prístrojov do tretej krajiny, ako sú tie, o ktoré ide vo veci samej, ktoré boli pôvodne určené na maloobchodný predaj, ale ktoré spotrebiteľ vrátil alebo obchodník ich z rôznych dôvodov vrátil svojmu dodávateľovi, sa má považovať za „prepravu odpadu“ v zmysle článku 1 ods. 1 nariadenia č. 1013/2006 v spojení s článkom 2 bodom 1 tohto nariadenia a článkom 3 bodom 1 smernice 2008/98.
- 15 V súlade s článkom 1 ods. 2 písm. c) nariadenia č. 1013/2006 sa toto nariadenie uplatňuje na prepravu odpadu vyvezeného z Únie do tretích krajín.
- 16 Treba pripomenúť, že článok 3 bod 1 smernice 2008/98 definuje pojem „odpad“ ako každú látku alebo vec, ktorej sa držiteľ zbavuje, chce sa jej zbaviť alebo je povinný sa jej zbaviť.
- 17 Podľa judikatúry Súdneho dvora kvalifikácia za „odpad“ vyplýva predovšetkým z držiteľovho konania a z významu výrazu „zbaviť sa“ (rozsudok z 12. decembra 2013, Shell Nederland, C-241/12 a C-242/12, EU:C:2013:821, bod 37, ako aj citovaná judikatúra).
- 18 Čo sa týka výrazu „zbaviť sa“, z ustálenej judikatúry Súdneho dvora tiež vyplýva, že ho treba vykladať s prihliadnutím na cieľ smernice 2008/98, ktorý v súlade s jej odôvodnením 6 spočíva v minimalizácii negatívnych účinkov tvorby a nakladania s odpadmi na zdravie ľudí a životné prostredie, ako aj na článok 191 ods. 2 ZFEÚ, podľa ktorého sa politika Únie v oblasti životného prostredia zameriava na vysokú úroveň ochrany a vychádza najmä zo zásady predchádzania škodám a prevencie. To znamená, že výraz „zbaviť sa“, a teda pojem „odpad“ v zmysle článku 3 bodu 1 smernice 2008/98, nemožno vykladať reštriktívne (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. decembra 2013, Shell Nederland, C-241/12 a C-242/12, EU:C:2013:821, bod 38, ako aj citovanú judikatúru).
- 19 Z ustanovení smernice 2008/98 vyplýva, že výraz „zbaviť sa“ zahŕňa súčasne „zhodnocovanie“ a „zneškodňovanie“ určitej látky alebo predmetu v zmysle článku 3 bodov 15 a 19 tejto smernice (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. decembra 2013, Shell Nederland, C-241/12 a C-242/12, EU:C:2013:821, bod 39, ako aj citovanú judikatúru).
- 20 Existencia „odpadu“ v zmysle smernice 2008/98 sa musí overiť vzhľadom na všetky okolnosti, pričom je potrebné zohľadniť cieľ tejto smernice a zabezpečiť, aby nebola ohrozená jej účinnosť (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. decembra 2013, Shell Nederland, C-241/12 a C-242/12, EU:C:2013:821, bod 40, ako aj citovanú judikatúru).
- 21 Určité okolnosti môžu preto naznačovať existenciu úkonu, úmyslu alebo povinnosti zbaviť sa látky alebo predmetu v zmysle článku 3 bodu 1 smernice 2008/98 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. decembra 2013, Shell Nederland, C-241/12 a C-242/12, EU:C:2013:821, bod 41).
- 22 V tejto súvislosti treba venovať mimoriadnu pozornosť okolnosti, že dotknutý predmet alebo látka nemá alebo už nemá použitie pre jej držiteľa, takže tento predmet alebo látka predstavuje záťaž, ktorej sa usiluje zbaviť. Ak totiž ide o taký prípad, existuje určité riziko, že držiteľ odpadu sa predmetu alebo látky, ktorý sa u neho nachádza, zbaví spôsobom, ktorým by mohla byť spôsobená ujma životnému prostrediu, najmä jeho svojvoľným opustením, nepovoleným ukladaním alebo nekontrolovaným zneškodňovaním. Ak sa na tento predmet alebo látku vzťahuje pojem „odpad“ v zmysle smernice 2008/98, podlieha tento predmet alebo látka ustanoveniam tejto smernice, čo znamená, že zhodnotenie alebo zneškodnenie tohto predmetu alebo látky sa musí uskutočniť bez ohrozenia ľudského zdravia a bez použitia postupov či metód, ktoré by mohli poškodiť životné prostredie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. decembra 2013, Shell Nederland, C-241/12 a C-242/12, EU:C:2013:821, bod 42 a citovanú judikatúru).

- 23 V tejto súvislosti je stupeň pravdepodobnosti opätovného použitia veci, látky alebo výrobku bez predchádzajúcej operácie spracovania relevantným kritériom na posúdenie, či ide o odpad v zmysle smernice 2008/98. Ak okrem obvyčajnej možnosti opätovného použitia dotknutej veci, látky alebo výrobku je pre držiteľa aj hospodársky výhodné tak urobiť, pravdepodobnosť opätovného použitia je vysoká. Za tohto predpokladu predmetnú vec, látku alebo výrobok nemožno považovať za záťaž, ktorej sa držiteľ snaží zbaviť, ale za skutočný výrobok (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. decembra 2007, Komisia/Taliansko, C-263/05, EU:C:2007:808, bod 38 a citovanú judikatúru).
- 24 Nebolo by totiž vôbec dôvodné, aby požiadavkám smernice 2008/98, ktoré majú zaručiť, aby sa odpady zhodnocovali alebo zneškodňovali bez ohrozenia zdravia ľudí a bez použitia postupov alebo metód, ktoré by mohli poškodiť životné prostredie, podliehali tovary, látky alebo predmety, ktoré chce ich držiteľ za výhodných podmienok hospodársky využiť alebo uviesť na trh, a to bez ohľadu na akékoľvek zhodnotenie. Vzhľadom na povinnosť vykladať pojem „odpad“ extenzívne však treba dospieť k záveru, že ide len o situácie, v ktorých ďalšie použitie predmetného tovaru alebo látky nie je iba možné, ale je isté, a to bez toho, aby sa najskôr musel uplatniť niektorý z postupov zhodnocovania odpadov uvedený v prílohe II smernice 2008/98, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. decembra 2013, Shell Nederland, C-241/12 a C-242/12, EU:C:2013:821, bod 53 a citovanú judikatúru).
- 25 V konečnom dôsledku prináleží vnútroštátnemu súdu, ktorý je jediný príslušný na posúdenie skutkového stavu veci, ktorú prejednáva, overiť, či držiteľ predmetnej veci alebo látky mal skutočne v úmysle „zbaviť“ sa jej, berúc do úvahy všetky okolnosti prejednávaného prípadu, pričom je potrebné zabezpečiť, aby sa dosiahol cieľ sledovaný smernicou 2008/98. Vzhľadom na to Súdneho dvoru prináleží, aby tomuto súdu poskytol všetky užitočné informácie na vyriešenie sporu, ktorý mu bol predložený (pozri v tomto zmysle rozsudky z 3. októbra 2013, Brady, C-113/12, EU:C:2013:627, bod 47, ako aj z 12. decembra 2013, Shell Nederland, C-241/12 a C-242/12, EU:C:2013:821, bod 48).
- 26 V prejednávanom prípade sa musí preskúmať, či sa elektrické prístroje, ktoré tvoria predmetnú dodávku, majú považovať za „odpad“ v momente, keď ich holandské colné orgány zistili.
- 27 V tejto súvislosti v prípade, že Tronex kúpila prístroje, ktoré sa už v skoršej fáze stali odpadom, a nepristúpila k ich zneškodneniu alebo zhodnocovaniu, by sa malo dospieť k záveru, že vykonáva prepravu odpadu v rozpore s relevantnými ustanoveniami nariadenia č. 1013/2006.
- 28 Pokiaľ však ide o okolnosť uvedenú vnútroštátnym súdom, že elektrické prístroje, ktoré tvorili predmetnú dodávku, už neboli vhodné na účel, na ktorý boli pôvodne určené ich držiteľmi, teda maloobchodníkmi, veľkoobchodníkmi a dovozcami takýchto typov nových výrobkov, je dôležité zdôrazniť, že táto okolnosť môže predstavovať nepriamy dôkaz, že predmetná dodávka predstavovala záťaž, ktorej sa dodávatelia chceli „zbaviť“.
- 29 Pokiaľ ide o okolnosti, že uvedené prístroje mali zostatkovú hodnotu a že Tronex za ne zaplatila určitú sumu, v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora sa pojem „odpad“ nesmie chápať ako vylučujúci látky a predmety obchodnej hodnoty, ktoré sú schopné hospodárskeho opakovaného použitia (rozsudok z 12. decembra 2013, Shell Nederland, C-241/12 a C-242/12, EU:C:2013:821, bod 50, ako aj citovaná judikatúra).
- 30 Pochybnosti vnútroštátneho súdu sa týkajú najmä okolnosti, že napriek tomu, že väčšina týchto prístrojov bola v pôvodnom balení, niektoré z nich už nemali balenie. Predmetná dodávka pozostávala na jednej strane z elektrických prístrojov, ktoré spotrebitelia vrátili podľa výrobnnej záruky, a na druhej strane z tovaru, ktorý sa stal nadbytočný v sortimente maloobchodníkov, veľkoobchodníkov alebo dovozcov napríklad v dôsledku zmien v ich sortimente. Okrem toho niektoré prístroje boli vadné.

- 31 V tomto ohľade samotná okolnosť, že predávajúci a kupujúci kvalifikovali predaj ako dodávku a že táto dodávka obsahuje prístroje, ktoré sa majú považovať za odpad, neznamená, že všetky prístroje nachádzajúce sa v tejto dodávke sú odpadom.
- 32 Na jednej strane, pokiaľ ide o výrobky, ktoré sa stali nadbytočné v sortimente maloobchodníka, veľkoobchodníka alebo dovozcu, ktoré boli stále vo svojom originálnom neotvorenom balení, možno usudzovať, že ide o nové výrobky, pri ktorých možno predpokladať, že sú prevádzkyschopné. Takéto elektrické prístroje sa môžu považovať za obchodný tovar, ktorý môže byť predmetom bežných obchodných výmen, ktoré v zásade nepredstavuje záťaž pre ich držiteľa, v súlade s judikatúrou uvedenou v bode 22 tohto rozsudku.
- 33 Zo spisu, ktorý má k dispozícii Súdny dvor, nevyplýva, že ich držiteľ mal v úmysle „zbaviť sa“ uvedených prístrojov v zmysle článku 3 bodu 1 smernice 2008/98. Vnútroštátnemu súdu však prináleží overiť, či neexistujú pochybnosti o správnom fungovaní týchto prístrojov.
- 34 Na druhej strane treba v prípade elektronických prístrojov vrátených na základe výrobnnej záruky poznamenať, že vrátenie tovaru vykonané v súlade so zmluvnou doložkou oproti vráteniu kúpnej ceny nemožno považovať za vyradenie. Ak spotrebiteľ vykoná takéto vrátenie nekonformného tovaru s cieľom získať vrátenie kúpnej ceny podľa záruky súvisiacej so zmluvou o predaji tohto tovaru, nemožno dospieť k záveru, že uvedený spotrebiteľ chcel zneškodniť alebo zhodnotiť tovar, ktorého mal v úmysle sa „zbaviť“ v zmysle článku 3 bodu 1 smernice 2008/98. Navyše treba dodať, že za takých okolností, aké sú v spore vo veci samej, existuje len malá pravdepodobnosť, že by sa držiteľ zbavil tohto tovaru spôsobom, ktorý by mohol spôsobiť ujmu životnému prostrediu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. decembra 2013, Shell Nederland, C-241/12 a C-242/12, EU:C:2013:821, bod 46).
- 35 Takéto vrátenie tvaru na základe výrobnnej záruky však neumožňuje určiť, či v tomto kontexte je opakované použitie dotknutých elektrických prístrojov isté, ako to vyžaduje judikatúra uvedená v bode 24 tohto rozsudku. Preto je potrebné na účely určenia rizika, že držiteľ sa ho zbavil spôsobom, ktorý môže spôsobiť ujmu životnému prostrediu, overiť, či tieto prístroje vrátené na základe výrobnnej záruky možno, ak sú vadné, stále predať bez opravy, aby sa dali použiť na ich pôvodný účel, a či je takéto opätovné použitie isté.
- 36 Naopak, ak vady vyžadujú opravu tohto prístroja takým spôsobom, že už nemôže byť použitý na jeho pôvodný účel, tento prístroj predstavuje záťaž pre svojho držiteľa, a preto sa musí považovať za odpad, keďže neexistuje istota, že držiteľ skutočne vykoná jeho opravu. Ako Európska komisia uviedla vo svojich písomných pripomienkach, existencia pochybností o tom, že vec môže byť ešte predaná na použitie v súlade so svojím pôvodným účelom, je rozhodujúca na účely kvalifikácie ako „odpad“.
- 37 Náklady na opravu, ktoré sú potrebné na opätovné použitie príslušného tovaru v súlade s jeho pôvodným účelom, sú teda veľmi dôležité, pretože na jednej strane samotná skutočnosť, že príslušný tovar nie je v prevádzkyschopnom stave, predstavuje záťaž pre jeho držiteľa a na druhej strane, ako vyplýva z predchádzajúceho bodu, jeho budúce použitie v súlade s týmto účelom nie je isté.
- 38 Je preto potrebné konštatovať, že vada takej povahy, že dotknutý tovar už nemôže byť použitý na svoj pôvodný účel, je spôsobilá preukázať, že opätovné použitie takéhoto výrobku už nie je isté.
- 39 V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že spôsob, akým držiteľ pristupuje k nedostatku alebo vade, môže naznačovať existenciu konania, úmyslu alebo povinnosti zbaviť sa danej veci. Keď teda túto vec predá alebo postúpi tretej osobe bez toho, aby predtým zistil jej funkčný stav, treba dospieť k záveru, že uvedená vec predstavuje pre držiteľa záťaž, ktorej sa zbavuje, takže túto vec treba považovať za „odpad“ v zmysle smernice 2008/98.

- 40 Na účely určenia, či prístroje s funkčnou vadou nie sú odpadom, preto držiteľovi príslušných výrobkov prináleží preukázať, že ich opätovné použitie nie je len možné, ale je isté, a že v tejto súvislosti boli vykonané potrebné kontroly alebo potrebné opravy.
- 41 Okrem toho prináleží držiteľovi, ktorý má v úmysle prepraviť prístroje, ako sú tie vo veci samej, tretej osobe, aby zabezpečil, že ich funkčný stav bude chránený pred poškodením spôsobeným prepravou prostredníctvom vhodného balenia. V prípade, že takéto balenie nie je k dispozícii, treba dospieť k záveru, že keďže držiteľ pripúšťa, že počas prepravy môže dôjsť k poškodeniu týchto prístrojov, má v úmysle sa ich zbaviť.
- 42 Ako uviedla generálna advokátka v bode 42 svojich návrhov, takáto povinnosť kontroly a prípadnej opravy, ako aj balenia, predstavuje opatrenie primerané cieľu smernice 2008/98.
- 43 Na základe uvedených úvah treba na položené otázky odpovedať, že preprava do tretej krajiny dodávky elektrických a elektronických prístrojov, o aké ide vo veci samej, ktoré boli pôvodne určené na maloobchodný predaj, ale ktoré spotrebiteľ vrátil alebo ktoré z rôznych dôvodov obchodník vrátil svojmu dodávateľovi, treba považovať za „prepravu odpadu“ v zmysle článku 1 ods. 1 nariadenia č. 1013/2006 v spojení s článkom 2 bodom 1 tohto nariadenia a článkom 3 bodom 1 smernice 2008/98, ak takéto dodávka obsahuje prístroje, v prípade ktorých sa predtým neoverilo, či správne fungujú, alebo ktoré nie sú správne chránené pred poškodením spojeným s prepravou. Naopak také veci, ktoré sa stali nadbytočné v sortimente predávajúceho a sú v pôvodnom neotvorenom balení, nemožno bez nepriamych dôkazov svedčiacich o opaku považovať za odpad.

O trovách

- 44 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Preprava do tretej krajiny dodávky elektrických a elektronických prístrojov, o aké ide vo veci samej, ktoré boli pôvodne určené na maloobchodný predaj, ale ktoré spotrebiteľ vrátil alebo ktoré z rôznych dôvodov obchodník vrátil svojmu dodávateľovi, treba považovať za „prepravu odpadu“ v zmysle článku 1 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 zo 14. júna 2006 o preprave odpadu, v spojení s článkom 2 bodom 1 tohto nariadenia a článkom 3 bodom 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES z 19. novembra 2008 o odpade a o zrušení určitých smerníc, ak takéto dodávka obsahuje prístroje, v prípade ktorých sa predtým neoverilo, či správne fungujú, alebo ktoré nie sú správne chránené pred poškodením spojeným s prepravou. Naopak také veci, ktoré sa stali nadbytočné v sortimente predávajúceho a sú v pôvodnom neotvorenom balení, nemožno bez nepriamych dôkazov svedčiacich o opaku považovať za odpad.

Podpisy